

SOLEMNITAT DEL COS I DE LA SANG DE CRIST

2. Els Laudes del matí i les Vespres

"Els Laudes, com a pregària del matí, i les Vespres, com a pregària del capvespre, són considerades per una venerable tradició de l'Església com l'eix de l'Ofici diari i, per això, han de ser tingudes i celebrades com les Hores principals (SC 89a; c SC 100)" (OGLH 37).

Tertulià les anomena "hores legítimes", com també a l'Eucaristia, és a dir hores establertes i institucionalitzades a totes les comunitats cristianes. Les altres hores mai no arribaren a tenir aquesta categoria. Aquestes dues hores seran la base de l'"ofici de les esglésies", Ofici catedral i parroquial, enfront de l'"Ofici dels Monestirs" que comprenia a més dels Laudes i Vespres, vàries hores diürnes i com a mínim tres de nocturnes. Per això la recomanació de l'Església:

"Cal donar molta importància als Laudes i a les Vespres, com a oració de la comunitat cristiana: que sigui fomentada la seva celebració pública o comunitària, especialment entre els que viuen en comunitat. És més, s'ha de recomanar que els fidels facin aquesta pregària en particular, quan no poden participar de la seva celebració en comú" (OGLH 40).

a) La llum i les tenebres

El dia i la nit tenen una relació molt estreta amb la vida humana. El dia parla de llum, calor, energia, vida; i la nit, de foscor, de mort, fred. I a la Bíblia hi trobem el simbolisme de la llum i les tenebres que ens transmet un aspecte fonamental de la revelació. Al Gènesi se'ns explica la creació de totes les coses com la victòria de la llum sobre les tenebres i el caos (Ge 1,3ss). I a l'Apocalipsi veiem a Déu que és la llum que il·lumina la nova Jerusalem, "del cel nou i de la terra nova" (Ap 21,23). La història humana, interpretada com història de la salvació, és una història de vida i mort, de llum i tenebres (Jn 1,5). El moment decisiu d'aquesta lluita és la mort i resurrecció de Jesús, triomf aparent de les tenebres, derrotades per sempre amb la llum fulgurant de la Resurrecció.

La "Llum" apareix tot sovint al Nou Testament: "Déu és llum, i en ell no hi ha foscor de cap mena" (1Jn 1,5); el Verb de Déu, "en ell hi havia la vida, i la vida era la llum dels homes" (Jn 1,4.9); "existia el qui és la llum veritable, el qui ve al món i il·lumina tots els homes" (Jn 3,19; 1,9-11), però "els homes s'han estimat més la foscor que la llum" (Jn 3,19; 1,11). Crist és "la llum del món" (Jn 8,12; 9,5) i els qui el segueixen són fills de la Llum (Jn 12,36).

*Mn. Gerard Soler
Litúrgia viva. Litúrgia de les Hores, 7-6-15*